

til at skabe nogle rammer for, at elever og studerende kan færdes i nogle omgivelser, som er miljøvenlige både på det fysiske og det sociale plan.

Oprettelse af et Dansk Center for Undervisningsmiljø er en god idé. Det kan blive et godt sted for samling af viden på undervisningsmiljøområdet. Desuden kan det være med til at gøre både lærere og elever mere bevidste i forhold til at forbedre miljøet på skolerne.

Vi støtter også forslaget, da det gennemgående trækker på deltagelsen fra elever og studerende. Det er jo dem, der lever i skolemiljøet til hverdag.

I alt for lang tid har virkeligheden været, at vi voksne ikke har været bevidste nok om, at vore børn skal have samme forhold, som vi forlanger. Ergonomiske møbler hober sig op på landets arbejdspladser, samtidig med at vi nogle steder byder eleverne og de studerende ryg-smerter, hovedpine, luftvejsproblemer.

En helt ny rapport fra Børnerådet, som bygger på en undersøgelse om det fysiske skolemiljø, hvor 1.000 elever fra 6. klasse på 51 skoler deltog, viser, at der er behov for at rette op på elevernes undervisningsmiljø. Rapporten dokumenterer, at eleverne på en række områder ikke føler sig godt tilpas i det fysiske miljø, og at skolerne ikke lever op til den standard, som vi voksne regner for givet. 82 pct. af eleverne svarer, at luften i klasselokalet ikke er god, og kun en tredjedel sidder godt på stolene.

Det er positivt, at uddannelsesstederne skal udarbejde undervisningsmiljøvurderinger, og i Kristeligt Folkeparti vil vi gerne understrege vigtigheden af, at elevernes stemme også bliver hørt ved den vurdering.

En offentliggørelse af en sådan vurdering kan også tjene det formål, at fremtidige medarbejdere, elever og forældre kan få indtryk af, hvordan skolen prioriterer undervisningsmiljøet, og på nogle skoler vil det jo nok også få indflydelse på tilgangen af elever.

Men det er ikke lutter positive ord, vi har over for forslaget. Vi mener, at der er nogle områder i lovforslaget, som kalder på forbedringer.

Vi kan måske sige, at lovforslaget bærer præg af, at det appellerer til den gode vilje. Man erkender, at der er nogle regler, der ikke er blevet opfyldt, så sætter man dem i gang med at lave nogle interne regler, og så fokuseres der på den måde og håbes på, at de så lever op til de regler, der er. Det er ligesom hovedessensen i det.

Vi vil egentlig sige, at det er kritisabelt, at lovforslaget ikke indeholder hjemmel til at sætte nogle minimumsstandarder for skolerne plus eventuelt samle alle de forskellige svage regler, der er, i en ny lov, altså en selvstændig lov. Vi savner også, som det også tidligere er blevet påpeget, regler for klageadgang, hvis undervisningsmiljøet ikke er i orden.

Samlet set er der hårdt brug for, at vi sætter fokus på undervisningsmiljøet på landets uddannelsessteder, men vi bør også sikre os, at de fine ord ikke kun ender i fine ord og rapporter, men også får en reel effekt. Og hvis vi skal sikre os det, så bør vi understøtte det med økonomiske midler.

Der er også i lovforslaget gjort rede for, at det her kommer til at koste noget både for stat, amter og kommuner, og der er nævnt et beløb på omkring 5 mio. kr., og det er så primært til at etablere centret for undervisningsmiljøet. Og jeg mener egentlig også – i lighed med det, CD var inde på – at der burde afsættes et større millionbeløb på selve skolerne til forbedring af undervisningsmiljøet derude.

Tom Behnke (FRI):

Vi er i Frihed 2000 helt enige med ministeren, når ministeren bl.a. skriver, at man på undervisningsområdet har en grundlæggende ret til et godt undervisningsmiljø. Det er vi helt enige med undervisningsministeren i. Så kan jeg i øvrigt ikke finde mere i forslaget, som vi er enige med ministeren i. Og det er jo egentlig lidt ærgerligt, at vi, der er enige i målet og målsætningen, så alligevel når frem til vidt forskellige måder at prøve at løse problemerne på.

Nu har vi i Folketinget arbejdet hårdt på, og man har lokalt arbejdet hårdt på at få lavet skolebestyrelser, sådan så man kunne få noget demokrati ind, så både elever og forældre og lærere og skolens ledelse kunne tale sammen om: Hvordan forbedrer vi skolerne? Hvordan gør vi uddannelsesinstitutionerne bedre? Alt det har man oprettet. Og vi har lagt kompetencen ud til kommunalbestyrelserne og amtsrådene og bedt dem sørge for, at skolerne fungerer, at uddannelsesinstitutionerne fungerer.

Selv om vi har lavet alt det arbejde fra Folketingets side af og virkelig prøvet at sætte det i gang, så kommer man altså nu her og siger: Det er fuldstændig ligegyldigt. Vi skraber det hele til side, for nu skal Folketinget nok bestemme, hvordan lovgivningen skal se ud.